

Finansdepartementet

Fi.registrator@regeringskansliet.se

2018-04-25

Remissvar avseende promemorian "Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden" (Fi2018/00561/V)

Fondbolagens förening har beretts möjlighet att lämna synpunkter på förslagen i rubricerad promemoria. I promemorian lämnas förslag på en ny lag med bestämmelser som kompletterar EU:s förordning om referensvärden. Förordningen berör fondbolag och AIF-förvaltare i egenskap av användare av index.

Föreningen har följande synpunkter på förslagen.

Förordningen innehåller särskilda bestämmelser om innehållet i ett prospekt och en värdepappersfonds informationsbroschyr (artikel 29.2). I promemorian föreslås att en upplysningsbestämmelse om detta införs i anslutning till bestämmelserna om innehållet i ett prospekt (2 kap. 11 § lagen [1991:980] om handel med finansiella instrument) och en informationsbroschyr (4 kap. 15 § lagen [2004:46] om värdepappersfonder, LVF). Föreningen tillstyrker förslagen.

Vidare föreslås i promemorian att motsvarande krav ska gälla för specialfonder. Detta följer inte av förordningen varför en särskild bestämmelse om detta föreslås (12 kap. 7 § lagen [2013:561] om förvaltare av alternativa investeringsfonder, LAIF). I promemorian motiveras detta med att det är vanligt att specialfonder marknadsförs till konsumenter och andra icke-professionella investerare, varför det är lämpligt att samma informationskrav gäller som för värdepappersfonder. Föreningen har i sig ingen annan uppfattning, men kan konstatera att även andra typer av AIF:er får marknadsföras till icke-professionella investerare utan att motsvarande bedömning görs (se t.ex. 4 kap. 2-4 §§). Ett antal av dessa omfattas av krav på att offentliggöra prospekt och kommer därför att lämna den information som krävs enligt artikel 29.2 i förordningen (jfr 10 kap. 1 § andra stycket LAIF). Det innebär dock att det kommer att finnas AIF:er som marknadsförs till konsumenter som lämnar informationen och andra som inte gör det. Motiven för en sådan ordning kan behöva tydliggöras, såsom en ambition att inte försvåra gränsöverskridande marknadsföring.

Den föreslagna lagen innehåller bestämmelser om tillsynsåtgärder samt om ingripanden som Finansinspektionen ska använda vid överträdelser av förordningen. Bestämmelserna är bl.a. tillämpliga vid tillsyn över fondbolag och ingripanden mot fondbolag som inte uppfyller skyldigheterna i artiklarna 28.2 och 29.1-2. I 10 och

12 kap. LVF finns emellertid redan bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot fondbolag som inspektionen ska använda när det gäller såväl bestämmelserna i LVF som i ”andra författningar som reglerar bolagets verksamhet” (10 kap. 1 § andra stycket och 12 kap. 1 § första stycket LVF). Exempel på en sådan författning är EU:s förordning om referensvärden. Det innebär att t.ex. ingripanden vid överträdelser av de bestämmelser i förordningen som gäller för ett fondbolag skulle kunna ske såväl med stöd av LVF som med stöd av den föreslagna lagen. En sådan dubbelreglering är inte önskvärd. Det medför en osäkerhet kring vilka bestämmelser Finansinspektionen kan använda i sin tillsyn och vid ingripanden. Flertalet bestämmelser om tillsyn och ingripanden i de båda regelverken är desamma, men det finns skillnader. Exempelvis kan återkallelse av tillståndet och varning användas mot ett fondbolag enligt LVF, men inte enligt den föreslagna lagen. Vidare skiljer sig bestämmelserna om sanktionsavgifter åt mellan regelverken. Det finns också bestämmelser om förbud och återföring i den föreslagna lagen som inte har någon motsvarighet i LVF.

I arbetet med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om penningmarknadsfonder gjordes bedömningen att de regler som enligt förordningen behövde finnas för tillsyn och ingripanden redan fanns i LVF, varför de inte krävde någon lagstiftningsåtgärd (prop. 2017/18:148 s. 38 ff.). En sådan lösning skulle sannolikt inte vara tillräcklig i detta fall med hänsyn till att reglerna för tillsyn och ingripanden i förordningen och LVF skiljer sig åt. En tänkbar lösning skulle i stället kunna vara att i 10 resp. 12 kap. LVF införa bestämmelser om att det för tillsyn över att EU-förordningen följs respektive för ingripanden vid åsidosättanden av de skyldigheter som följer av förordningen, i stället finns bestämmelser i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden.

Motsvarande resonemang gör sig gällande för AIF-förvaltare.

FONDBOLAGENS FÖRENING

Helene Wall
chefsjurist